

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 września 2021r.

Sąd Rejonowy w Świdnicy IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Maja Snopeczyńska

Protokolant: Agnieszka Ząbkiewicz

po rozpoznaniu w dniu 16 września 2021r. w Świdnicy

spraw z powództwa B. C.

przeciwko Urzędowi Miejskiemu w W.

o sprostowanie świadectwa pracy i ekwiwalent za urlop

I. prostuje świadectwo pracy wydane przez stronę pozwaną Urząd Miejski w W. w dniu 28 stycznia 2021r. potwierdzające zatrudnienie powódki B. C. u strony pozwanej w ten sposób, że w punkcie piątym podpunkt jeden wpisać „o dni” w podpunkcie trzynastym wpisać „od 11-22 stycznia 2021 r.- opieka nad członkiem rodziny” w miejsce dotychczasowej treści;

II. zasądza od strony pozwanej na rzecz powódki kwotę 1363,79 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od 29 stycznia 2021r. do dnia zapłaty tytułem ekwiwalentu za urlop wypoczynkowy;

III. dalej idące powództwo oddała;

IV. wyrokowi w punkcie II nadaje rygor natychmiastowej wykonalności;

V. nakazuje stronie pozwanej uiścić na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w (...) kwotę 100, 00 zł tytułem opłaty od pozwu, od której powódka była ustawowo zwolniona.

UZASADNIENIE

Powódka B. C. w pozwie skierowanym przeciwko Urzędowi Miejskiemu w W. domagała się sprostowania świadectwa pracy z dnia 28 stycznia 2021 roku w jego punkcie 5 ust. 1 w zakresie urlopu wypoczynkowego poprzez wpisanie „o dni” a także w punkcie 5 ust.13 poprzez wskazanie opieki nad członkiem rodziny wpisanie zakresu opieki od dnia 11 stycznia 2021 roku do dnia 22 stycznia 2021 roku oraz zasądzenia na jej rzecz kwoty 1.363,79 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 28 stycznia 2021r. tytułem ekwiwalentu za niewykorzystany urlop wypoczynkowy w wymiarze 10 dni, a także o zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki kosztów procesu wg norm przypisanych. W uzasadnieniu powódka wskazała, że od dnia 1 stycznia 1996 roku do dnia 21 stycznia 2021 roku pracowała w Urzędzie Miejskim w W. na stanowisku inspektora w Referacie (...) i Spraw (...) w Biurze (...) i Spraw (...). W dniu 8 stycznia 2021 powódka złożyła wniosek o udzielenie urlopu wypoczynkowego za rok 2020 (11 dni) oraz za rok 2021 (3 dni) w okresie od 11 do 28 stycznia 2021 roku. W sierpniu 2020 roku, powódka poinformowała pracodawcę o zamiarze przejścia na emeryturę od dnia 29 stycznia 2021 roku. Dnia 8 stycznia powódka powzięła informację od pracownika Biura Spraw Pracowniczych, iż ma do wykorzystania 1 godzinę wynikającą z rozliczenia. Powódka miała wykorzystać 1 godzinę w ostatnim dniu swoich pełnienia swoich obowiązków, tj. w dniu 8 stycznia 2021 roku od godz. 13:30 do godz. 14:30, jednak nie została w żaden sposób o tym poinformowana przez pracodawcę. Powódka opuściła miejsce pracy w dniu 8 stycznia 2021 o godz. 15:15 w związku z przyuczeniem nowej osoby, która miała przejąć po powódce obowiązki. W tym samym dniu z uwagi na zły stan zdrowia rodziców otrzymała od lekarza zwolnienie z uwagi na

sprawowaną opiekę nad rodzicami od dnia 11 stycznia 2021 roku do dnia 22 stycznia 2021 roku, tym samym w związku ze sprawowaną opieką nad członkami rodziny nie wykorzystała urlopu w pełni, wobec czego domaga się sprostowania świadectwa pracy oraz ekwiwalentu za niewykorzystany urlop.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości a także zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego zwrotu kosztów procesu w tym zwrotu kosztów zastępstwa procesowego wg norm przypisanych wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty. W uzasadnieniu strona pozwana podniosła, że zwolnienie lekarskie zostało wydane w dniu 11 stycznia 2021 roku po godzinie 14:30, zakwestionowała ponadto, aby urlop powódki rozpoczął się w dniu 11 stycznia 2021 roku, bowiem w ocenie pozwanego rozpoczął się on w dniu 8 stycznia 2021 roku o godz. 13:30, powódka nie zgłosiła przełożonemu, że w dniu 8 stycznia 2021 pozostawała w pracy od godziny 13:30, nie otrzymała również zgody na pozostawanie na terenie urzędu w tych godzinach.

W toku postępowania Sąd ustalił

następujący stan faktyczny:

Powódka była zatrudniona u strony pozwanej w okresie od 1 stycznia 1996 roku do 28 stycznia 2021 roku w pełnym wymiarze czasu pracy. W okresach zatrudnienia wykonywała pracę: od 1 stycznia 1996 roku do 13 czerwca 1999 roku na stanowisku inspektora w Wydziale Spraw (...), od 14 czerwca 1999 roku do 31 sierpnia 1999 roku jako p.o. kierownika Referatu W Wydziale Spraw (...), od 1 września 1999 roku do 31 stycznia 2009 roku jako kierownik Referatu w Wydziale Spraw (...), od 1 lutego 2003 roku do 31 lipca 2011 roku jako główny specjalista w D. Spraw (...) w Wydziale (...) i Spraw (...) oraz od 1 sierpnia 2011 roku do 28 stycznia 2021 jako inspektor w Referacie (...) i Spraw (...) w Biurze (...) i Spraw (...).

Bezsporne, ponadto wynikające ze świadectwa pracy

W dniu 7 stycznia 2021 roku powódka złożyła w Biurze Spraw Pracowniczych podpisany i zaakceptowany przez kierownika Biura (...) i Spraw (...) wniosek o udzielenie urlopu wypoczynkowego za rok 2020 (tj. 11 dni) oraz za rok 2021 (tj. 3 dni), w okresie od dnia 11 do 28 stycznia 2021 roku.

Dnia 8 stycznia 2021 roku powódka powzięła informację z Biura Spraw Pracowniczych, iż przysługuje jej do wykorzystania 1 godzina wolna, wynikająca z rozliczenia ewidencji czasu pracy. Powódka na wniosku urlopowym zamieściła adnotacje o odebraniu jednej godziny w dniu 8 stycznia 2021 roku od godz. 13.30 do 14.30.

W dniu 8 stycznia 2021 roku powódka wykonywała obowiązki służbowe, pozostając w miejscu pracy do godz. 15.15, bowiem przyuczała nową osobę, która miała objąć stanowisko zajmowane dotychczas przez powódkę.

Dowód:

- wniosek o udzielenie urlopu z dnia 7 stycznia 2021r. k. 9
- zeznania powódki e protokół k. 41

Od dnia 11 do 22 stycznia 2021 roku powódka przebywała na zwolnieniu lekarskim, w związku ze sprawowaną opieką nad członkiem rodziny.

Dowód:

- przesłuchanie powódki e- protokół k. 41
- druk (...) k. 20-21

W dniu 28 stycznia 2021 roku strona pozwana wystawiła świadectwo pracy potwierdzające zatrudnienie powódki, punkcie 5 ust. 1 wpisano wykorzystanie 3 dni urlopu wypoczynkowego, w punkcie 5 ust.13 nie wpisano opieki nad członkiem rodziny od dnia 11 stycznia 2021 roku do dnia 22 stycznia 2021 roku

Pismem z dnia 2 lutego 2021 roku B. C. zwróciła się do Prezydenta Miasta W. o sprostowanie świadectwa pracy oraz wypłatę ekwiwalentu za niewykorzystany urlop. Strona pozwana odmówiła.

Dowód:

- pismo strony pozwanej z dnia 10.02.2021r. k.8

-pismo powódki z dnia 2.02.2021r. k.10

Ekwiwalent za 10 dni niewykorzystanego urlopu wypoczynkowego urlopu wynosi 1.363,79 zł.

Bezsporne

W tak ustalonym stanie faktycznym

Sąd zważył:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

Sąd ustalił stan faktyczny w niniejszej sprawie na podstawie dokumentów zgromadzonych w toku postępowania, których prawdziwości strona pozwana nie zdołała skutecznie podważyć. Ponadto uzupełniająco, Sąd uwzględnił dla rozstrzygnięcia sprawy zeznania powódki złożone w dniu 16 września 2021 roku.

Zgodnie z art. 97 § 2¹ kp pracownik może w ciągu 14 dni od otrzymania świadectwa pracy wystąpić z wnioskiem do pracodawcy o sprostowanie świadectwa pracy. W razie nieuwzględnienia wniosku pracownikowi przysługuje, w ciągu 14 dni od zawiadomienia o odmowie sprostowania świadectwa pracy, prawo wystąpienia z żądaniem jego sprostowania do sądu pracy. W przypadku niezawiadomienia przez pracodawcę o odmowie sprostowania świadectwa pracy, żądanie sprostowania świadectwa pracy wnosi się do sądu pracy.

W przedmiotowej sprawie spornym było to, od kiedy powódka przebywała na urlopie wypoczynkowym oraz czy urlop wypoczynkowy wykorzystwała, a także czy pozostawanie na zwolnieniu lekarskim z uwagi na opiekę sprawowaną nad członkiem rodziny może być traktowane jako przesłanka wyłączająca przebywanie na urlopie wypoczynkowym. Ustalenie powyższych okoliczności wpływ ma na drugie z żądań powódki – zapłatę ekwiwalentu za urlop wypoczynkowy.

Zgodnie z art. 165 pkt 1 ustawy z 26.06.1974 r. - Kodeks pracy (Dz.U. z 2018 r., poz. 108 ze zm.) jeżeli pracownik nie może rozpocząć urlopu w ustalonym terminie z przyczyn usprawiedliwiających nieobecność w pracy, a w szczególności z powodu: 1) czasowej niezdolności do pracy wskutek choroby, 2) odosobnienia w związku z chorobą zakaźną, 3) powołania na ćwiczenia wojskowe lub na przeszkolenie wojskowe albo stawienia się do pełnienia terytorialnej służby wojskowej rotacyjnie, na czas do 3 miesięcy, 4) urlopu macierzyńskiego, pracodawca jest obowiązany przesunąć urlop na termin późniejszy. Z art. 166 pkt 1 k.p. wynika natomiast, że część urlopu niewykorzystaną z powodów wskazanych w tym przepisie min. czasowej niezdolności do pracy wskutek choroby, pracodawca jest obowiązany udzielić w terminie późniejszym. Wyżej przywołane przepisy k.p. nie pozostawiają wątpliwości, co do tego, że pracownik czasowo niezdolny do pracy nie może korzystać z urlopu wypoczynkowego. Znajduje to swoje potwierdzenie także w dotychczasowym orzecznictwie sądowym. Na przykład w wyroku z 10.11.1999 r., I PKN 350/99, Sąd Najwyższy stwierdził, że pracodawca nie może skutecznie udzielić urlopu wypoczynkowego pracownikowi niezdolnemu do pracy nawet wówczas, gdy pracownik wyraził na to zgodę.

Wskazać należy, że kodeks pracy reguluje odrębnie te dwie kwestie związane z niemożnością rozpoczęcia urlopu (art. 165 k.p.) oraz przerwanie już trwającego urlopu (art. 166 k.p.) Zdaniem Sądu w niniejszej sprawie zastosowanie ma przepis 165 k.p.

W niniejszej sprawie strona pozwana w żaden sposób nie wykazała, aby powódka rozpoczęła urlop w piątek 8 stycznia 2021 roku o godzinie 13:30. W aktach sprawy znajduje się wniosek powódki, zgodnie z którym planowany urlop miała rozpocząć 11 stycznia 2021 roku, natomiast z zeznań powódki wynika, iż w piątek poinformowano ją, że ma do odebrania jedna godzinę wynikającą z rozliczenia ewidencji czasu pracy. Zdaniem Sądu wzmianka na wniosku urlopowym o odebraniu jednej godziny w dniu 8 stycznia 2021 od godz. 13:30 do godz. 14:30 oraz podpis nie świadczą o tym, jakoby powódka już w tym dniu rozpoczęła swój urlop. Powódka zeznała, że odebrana godzina wynikała z ewidencji czasu pracy, zaś strona pozwana nie wykazała w żaden sposób, aby była to godzina urlopu wypoczynkowego. Z treści wniosku urlopowego wynika, iż powódka swój urlop rozpoczęła 11 stycznia 2021 roku. Tym samym skoro powódka miała stwierdzoną niezdolność do pracy w związku z opieką nad członkiem rodziny od dnia 11 stycznia 2021 roku to koniecznością było przesunięcie przedmiotowego urlopu. Celem urlopu bowiem jest odpoczynek pracownika, a opieka nad członkiem rodziny wyklucza tę możliwość.

Podkreślić należy, iż godzina wystawienia zwolnienia lekarskiego nie ma znaczenia, trudno wymagać od pracownika aby wizytę u lekarza miał umówioną na godzinę rozpoczęcia pracy i w tej godzinie wystawiono zaświadczenie o niezdolności do pracy. Tym bardziej, że w obecnej chwili w dobie pandemii utrudniony jest dostęp lekarza. Niezależnie zaś od godziny wystawienia zaświadczenia o niezdolności do pracy oczywistym jest, że pracownik jest niezdolny do pracy od początku dnia pracy, a nie od godziny wystawienia zwolnienia.

Podkreślić należy, że art. 165 kp wskazuje na niemożliwość rozpoczęcia urlopu wypoczynkowego z przyczyn usprawiedliwiających nieobecność w pracy, zaś wyliczenie w pkt 1-4 jest jedynie przykładowe. Bez wątplenia zwolnienie lekarskie w związku ze sprawowaną opieką nad członkiem rodziny jest przyczyną usprawiedliwiającą nieobecność w pracy. Tym samym skoro powódka nie rozpoczęła jeszcze urlopu to zgodnie z treścią art. 165 kp pracodawca był zobowiązany przesunąć urlop na termin późniejszy.

Tym samym nie ma w niniejszej sprawie zastosowania przepis art. 166 kp, na co powołuje się strona pozwana. Przepis ten zawiera zamknięty katalog przesłanek przerywających trwający już urlop wypoczynkowy i nie zawiera jak art. 165 kp ogólnej przesłanki „z przyczyn usprawiedliwiających nieobecność w pracy”, a tym samym sprawowanie opieki nad chorym członkiem rodziny nie przerywa już rozpoczętego urlopu. Jak wyżej ustalono powódka miała rozpocząć urlop wypoczynkowy w dniu 11 stycznia 2021 roku i w związku ze sprawowaniem od 11 stycznia 2021 roku opieki nad chorym członkiem rodziny nie mogła rozpocząć zaplanowanego urlopu.

Podstawą prawną roszczenia o wypłatę ekwiwalentu za niewykorzystany urlop wypoczynkowy jest przepis art. 171 §1 kp, zgodnie z którym w przypadku niewykorzystania przez pracownika przysługującego mu urlopu w całości lub w części z powodu rozwiązania lub wygaśnięcia stosunku pracy pracownikowi przysługuje ekwiwalent pieniężny. Zasady obliczania i wypłacania wynagrodzenia za czas urlopu oraz ekwiwalentu pieniężnego za urlop określają zaś przepisy Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 8 stycznia 1997 roku w sprawie szczegółowych zasad udzielania urlopu wypoczynkowego, ustalania i wypłacania wynagrodzenia za czas urlopu oraz ekwiwalentu pieniężnego za urlop (Dz. U. z 1997 roku, Nr 2, poz.14, z późn. zm.).

Skoro jak ustalono powyżej - powódka nie wykorzystwała urlopu wypoczynkowego w dniach od 11 stycznia do 22 stycznia 2021 roku - stwierdzić należało, iż powódce przysługuje roszczenie o ekwiwalent za niewykorzystany urlop wypoczynkowy. Strona pozwana nie kwestionowała hipotetycznej wysokości ekwiwalentu za niewykorzystany urlop wypoczynkowy, co skutkowało zasądzeniem na rzecz powódki kwoty 1.363,79 zł tytułem ekwiwalentu.

Mając powyższe na uwadze na mocy powołanych przepisów należało uznać, że zostały spełnione przesłanki co do sprostowania świadectwa pracy zgodnie z żądaniem powódki o czym orzeczono w pkt I wyroku, prostując świadectwa

pracy z dnia 28 stycznia 2021 roku przez wpisanie w punkcie 5 ppkt. 1 wpisanie „o dni”, a w ppkt. 13 poprzez wskazanie opieki nad członkiem rodziny od dnia 11 stycznia 2021 roku do dnia 22 stycznia 2021 roku.

Konsekwencją tego ustalenia było zasądzenie na rzecz powódki 1.363,79 zł tytułem ekwiwalentu za niewykorzystany urlop wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 29 stycznia 2021 roku (punkt II wyroku).

Za zwłokę w zapłacie należności zgodnie z treścią art. 481 kc wierzycielowi przysługują odsetki w wysokości ustawowej. Datą wymagalności należności jest dzień 29 stycznia 2021 roku (skoro stosunek pracy ustał 28 stycznia 2021 roku), stąd też oddalono powództwo w zakresie 1 dnia wymagalności odsetek (punkt III wyroku).

Sąd z urzędu, na podstawie art. 477² kpc nadał wyrokowi w punkcie II rygor natychmiastowej wykonalności (punkt IV wyroku).

O obowiązku zwrotu kosztów sądowych orzeczono na podstawie art. 113 ust. 1 w zw. z art. 96 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych mając na względzie wynik procesu, nakazując stronie pozwanej uiścić na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Świdnicy kwotę 100,00 złotych tytułem opłaty od pozwu, od której powódka była ustawowo zwolniona.